YoungstarsWiki.org

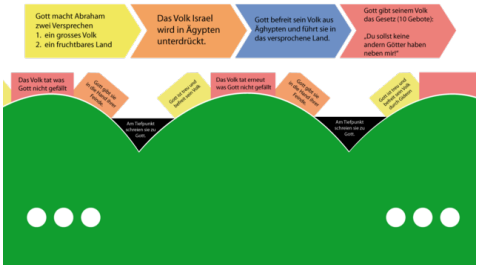

PATEIKĖ
grafodil

ON
2011-07-02

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Pamaldumas: Gideono pašaukimas

Biblijos tekstas: Teisėjų 6, 1-24

Teisėjų knygoje aprašomas pasikartojantis ciklas (žmonės nusigręžia nuo Dievo, Dievas juos už tai nubaudžia, pasiekę žemiausią tašką jie vėl šaukiasi Dievo, Dievas pašaukia teisėją ir išlaisvina žmones iš priešų rankų, bet tada jie vėl nusigręžia nuo Dievo). Šis ciklas yra šio pamaldumo dalis, tačiau teatre trumpai aptariama ir priešistorė. Galiausiai mums rūpi, kodėl Dievas pakartotinai išvaduoja juos iš priešų rankos.

Priešistorė

* Dievas duoda du pažadus Abraomui
* Izraelio tauta pavergiama Egipte
* Dievas išlaisvina Izraelio tautą iš priešų rankų
* Dievas duoda tautai įstatymą

Pradedame dirbti su teatru

Prieš daugybę metų gyveno žmogus, vardu Abraomas. (1 asmuo vaidina Abraomą.) Jis pasitikėjo Dievu ir Dievas davė jam du pažadus. "Abraomai!" Jis tarė: "Aš padarysiu tave didelės tautos tėvu. Tavo vaikų bus tiek daug, kiek jūros smėlio ir žvaigždžių danguje" Toliau Dievas pažadėjo jam derlingą žemę - žemę, tekančią pienu ir medumi. Praėjo daug metų, ir tauta vis didėjo. (2-asis asmuo simbolizuoja žmones.) Bet kaip su žeme? Turėjo kilti problemų. Žmonės atsidūrė Egipte ir buvo pavergti bei engiami. (3-iasis asmuo su batu simbolizuoja pavergimą.) Jie turėjo dirbti sunkius darbus. Tačiau Dievas yra gailestingas ir laikosi savo pažado. Jis pašaukia žmogų - jo vardas buvo Mozė. (4-asis asmuo pakeičia kitus du) Per jį Dievas išlaisvino savo tautą Izraelį iš vergijos, žinote, daug karvių nugaišo, varlės, kruša, uodai ir panašios gražios rykštės, kurias jis sugalvojo ir leido įvykti, kad paruoštų faraoną ir žmonės galėtų eiti. Pakeliui Dievas davė jiems įstatymą, kuris prasideda taip: "Aš esu Viešpats, tavo Dievas! Aš išvedžiau jus iš Egipto, išlaisvinau iš vergijos. Neturėsi kitų dievų prieš mane. Taigi Dievas vedė juos per dykumą, Raudonąją jūrą ir keliais aplinkkeliais į pažadėtąją žemę.

Teisėjų knygos ciklas

* Žmonės daro tai, kas nepatinka Dievui
* Dievas baudžia savo tautą už nepaklusnumą ir atiduoda ją į priešų rankas
* Atsidūrę žemiausiame taške, jie šaukiasi Dievo
* Dievas paskiria teisėją ir išlaisvina savo tautą iš priešų rankų

Pagrindinė dalis

Atėjęs į žemę, Dievas sąmoningai paliko kelias tautas. Jis norėjo išbandyti savo tautos pasitikėjimą. Dabar esame teisėjų laikais. Per šį laiką buvo elgesys, kuris nuolat kartojosi. Keletą kartų sakoma: ,,Tačiau tauta darė tai, kas nepatinka Dievui". Ką konkrečiai jie darė? Jie ėmė moteris iš tame krašte gyvenusių tautų ir garbino jų dievus. Ar prisimenate, kurį įsakymą Dievas pirmiausia davė savo tautai? Teisingai: Neturėk kitų dievų prieš mane. Ką Dievas padarė šioje situacijoje? Jis atidavė juos į priešų rankas. Jie juos valdė ir engė. Beveik pasiekę dugną, žmonės vėl šaukėsi Dievo, ir Dievas juos išklausė ir paskyrė teisėją. Jam teko užduotis išlaisvinti žmones.

Tačiau vos tik jiems buvo suteikta pagalba, jie vėl nusigręžė nuo Dievo. Taip buvo ir Gideono istorijoje. Net ir tada žmonės vėl nusigręžė nuo Dievo ir darė tai, kas Jam nepatiko. Todėl Jis septynerius metus atidavė juos į priešų rankas, ir jie nebuvo labai girti. Kai izraelitai sėjo javus, kitos tautos žygiuodavo per laukus ir sunaikindavo visą derlių, taip pat pavogdavo visus gyvulius - avis, ožkas, galvijus ir asilus. Priešų buvo daug kaip skėrių, o žmonės skurdo.

Jau galime spėti, kas nutiko. Jie vėl šaukėsi Dievo. Dievas pirmiausia atsiuntė pranašą. Jis jiems tarė: "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas. Išlaisvinau jus iš Egipto vergijos ir atvedžiau čia. Išgelbėjau jus iš egiptiečių ir iš visų jus engusių tautų rankų. Aš išvariau šias tautas iš jų žemės ir atidaviau ją jums. Aš jums tariau: Bet jūs manęs neklausėte"

Jie visa tai žinojo, jiems tai buvo kartojama vėl ir vėl. Prie stalo jie kalbėjo apie Dievo stebuklus, tačiau ir vėl nusigręžė nuo Jo. Mane kažkas žavi, būtent tai, kad Dievas yra ištikimas savo pažadams. Juk Jis praktiškai garantavo Abraomui, kad duos jo palikuonims šią žemę. Jis neapleidžia savo tautos, kuri taip dažnai atsukdavo Jam nugarą. Šį kartą Jis paskiria Gideoną tautų teisėju, kad išlaisvintų jas iš kitų tautų rankų.

Gideonas kūlė kviečius - kaip šiandien jau matėme. Jis tai darė ne savo įprastoje aplinkoje, bet prieš tai nunešė kviečius į saugią vietą nuo midjaniečių. Tuomet jį pasitiko Viešpaties angelas, arba dar galima sakyti Viešpaties pasiuntinys. Gideonas ne iš karto atpažino, kad kalbasi su angelu. Jis jam tarė: "Dievas su tavimi, drąsus karžygi!" Jis atsakė: "Dievas su tavimi, drąsus karžygi! Kaip mes būtume reagavę į tokį pasveikinimą? Ar būtume apsidžiaugę? Juk žmonės buvo prispausti ir jiems buvo blogai. Savo ruožtu Gideonas buvo visiškai sąžiningas. Jis atsakė: ,,Jei Dievas yra su mumis, kaip galėjo mus ištikti tiek nelaimių? Jis mus čia atvedė iš Egipto. Kur dingo visi Jo stebuklai? Ne, Dievas mums atsuko nugarą, Jis mus paliko ir atidavė midjaniečiams!" Bet Viešpats atsakė: "Tu esi stiprus ir drąsus, Gideone. Eik ir išgelbėk Izraelį iš midjaniečių rankų. Aš siunčiu tave!" Puiku, pagalvojo Gidjenas. Kodėl būtent aš? Jo šeima buvo mažiausia giminėje, be to, jis buvo jauniausias iš šeimos. Jis paprasčiausiai pagalvojo. Man niekada nepavyks to padaryti. Kaip jis galėtų tai įveikti? Tačiau Viešpats jam tarė: "Aš stovėsiu šalia tavęs, ir tu vienu smūgiu nugalėsi midjaniečius" Dievas davė jam dar vieną aiškų ženklą. Gideonas nubėgo namo ir grįžo su maistu. Jis padėjo mėsos ir duonos ant uolos. Angelas palietė ją lazda rankoje ir iš uolos išsiveržė ugnis, kuri viską iškraipė. Tai aiškiai parodė Gideonui, kad Dievas rimtai kalba. Tuo metu angelo jau nebebuvo.

Praktinė dalis ir baigiamosios mintys

Dabar mums: Žinot, Dievas mums taip pat duoda pažadą. Jis mums pažada, kad nori išgelbėti kiekvieną, kuris visa širdimi pasitiki Jėzumi. Jono evangelijos (vienos iš knygų, kurioje išsamiai aprašomas Jėzaus gyvenimas) pabaigoje sakoma beveik viskas:

jono evangelijos pabaigoje (Jn 20, 31) sakoma: "Visa, kas čia užrašyta, parašyta, kad jūs tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami Jį būtumėte išgelbėti Jo vardu".

Tai yra pažadas, kurį Dievas mums duoda. Jis tvirtai laikosi šio pažado. Jame nėra nieko, kas galėtų sukrėsti.

Mes irgi kartas nuo karto nusigręždavome nuo Dievo. Galbūt susiginčijome su broliais ir seserimis, galbūt įžeidėme bendraklasį ar kolegą darbe, galbūt melavome ir manėme, kad tai tik mažas baltas melas. Nė vienas iš mūsų nėra tobulas. Tiesiog negalime teigti, kad visada esame malonūs Dievui. Mes taip pat žinome šią gyvenimo nuosmukio tendenciją. Taip pat žinome situacijų, kuriose pasielgėme neteisingai. Deja, jas žinome pernelyg gerai.

Tačiau Dievas turi kantrybės su mumis, kaip ir su savo tauta, kuri vis nusigręždavo nuo Jo. Kai žmonės Jo šaukdavosi, Jis padėdavo jiems išbristi iš bėdos.

Biblijoje sakoma:

Jei išpažįstame savo nuodėmes, Dievas įrodo esąs ištikimas ir teisingas: Jis atleidžia mums nuodėmes ir apvalo mus nuo visų blogybių, 'kurias esame padarę' (1 Jn 1, 9).

Žinote, ištikimybė visada reikalauja pažado. Dievas pažadėjo, kad atleis mums per Jėzų Kristų, kuris mirė vietoj mūsų už mūsų nuodėmes, ir atleis mums besąlygiškai, jei Jo prašysime. Užtenka paprastos maldos, kad susitaikytume su Dievu. Galime pasakyti Dievui viską, ką padarėme blogo. Jis džiaugiasi, kai pripažįstame savo klaidas ir norime gyventi su Juo. Štai kodėl Dievas yra ištikimas ir teisingas, nes Jis laikosi savo pažadų be jokių "jeigu" ir "bet". Jis atleidžia mūsų kaltę ir apvalo mus nuo visų padarytų blogybių. Kitaip tariant, Jis išlaisvina mus nuo baisiausio iš visų priešų. Jis išlaisvina mus iš velnio arba šėtono valdžios, išlaisvina mus iš kaltės ir nuodėmės ir leidžia mums gyventi su Juo.

Weitere Informationen

Žymos
Maldos valanda

Amžius
13–16 metų

Dalyvių skaičius
1–20

Biblija
Istorija
Asmuo
Tema:

Trukmė
Iki 1 valandos

Medžiaga
Beveik be jokių pastangų

Failų atsisiuntimas
Failų atsisiuntimų nėra

KI Generierter Inhalt
Turinys
Žymos
Amžius
Dalyvių skaičius
Biblija
Trukmė
Medžiaga

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/lt/wiki/art/pamaldumas-gideono-pasaukimas